

Interieurarchitect Doret Schulkes

“Een huis moet je dagelijks gelukkig maken”

Voor Doret Schulkes is interieurarchitect meer dan een beroep. Voor haar is het een levensdoel die ze kan vervullen sinds ze op haar dertigste een enorme carrière switch maakte. “Gelukkig kreeg ik veel steun van m’n man die me aanspoorde om ervoor te gaan. Als ik erover praat word ik weer emotioneel.”

TEKST: RUUD DILLING / FOTOGRAFIE: PETER BAAS EN RUUD DILLING

Nog voordat Schulkes antwoord geeft op de eerste vraag verontschuldigt ze zich al voor haar enthousiaste manier van praten. Ze is een spraakwaterval die niet uitgepraat raakt over haar vak. Ze is dan ook niet zomaar in de interieurarchitectuur verzeild geraakt. Het was een heel bewuste carrière keuze

die voortkwam uit een passie. Schulkes is een laatbloeier die als dertiger het carrière-roer omgooide en haar hart volgde. “In de interieurarchitectuur heb ik gevonden wat ik zocht. Ik wil iets voor mensen betekenen en gun iedereen een heerlijk huis met een fijne keuken.”

De interieurarchitect woont zelf in het

Noord Brabantse Asten en heeft een atelier aan huis. Over de volle breedte achterin de tuin staat het kantoor met zicht op de woning en aan de andere kant een klein terras.

“Een woning moet bijdragen aan je geluk. Het is daarom heel belangrijk om werk en privé gescheiden te houden.” Dit advies en nog veel meer geeft ze in de meer

Naam: Doret Schulkes (61)

Beroep: interieurarchitect

Opleiding: architectonische vormgeving (Maastricht)

Werkzaam in het vak: 24 jaar

Keukens ontworpen: honderden

dan honderd blogs die ze in de afgelopen jaren heeft geschreven. Daarnaast publiceerde ze het boek: 'Hoe krijg ik een heerlijk huis?', waarin ze lezers vertelt hoe ze een huis kunnen creëren dat bijdraagt aan dat geluk.

Carrière switch

Als dertiger had Schulkes het volgens de buitenwacht goed voor elkaar. Ze had een hecht gezin met een vierde kind op komst, een vaste baan en een eigen huis. Toch knaagde er iets.

"Als gediplomeerd planoloog werkte ik als aardrijkskunde docent op een middelbare school. Ik werd ongelukkig bij de gedachte dat ik dat tot mijn pensioen zou

moeten doen. Ik wilde iets voor mensen betekenen en mensen gelukkig maken. Dat is volgens mij ons levensdoel."

De onrust resulteerde in een zoektocht met als uitkomst interieurarchitectuur. Ze zegde haar baan op en begon een avondstudie aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Maastricht. Van de dertien studenten haalden maar drie, onder wie Schulkes, de eindstreep.

"Die stap heeft mijn leven veranderd en nog dagelijks ben ik blij dat ik het heb gedaan. Gelukkig kreeg ik veel steun van mijn man die me aanspoorde om ervoor te gaan. Als ik erover praat, word ik weer emotioneel."

Knuppel in het hoenderhok

Bij Doret Schulkes komt de keuken direct in beeld als de totale indeling van een woning ter sprake komt. "In de keuken breng je veel tijd door, zeker als je het eetgedeelte ook meetelt."

Een element dat volgens haar veel te veel aandacht krijgt en onterecht vaak het vertrekpunt is voor een keukenontwerp, is het kookeiland. "De huizen worden gemiddeld genomen kleiner en vaak is maar een klein hoekje beschikbaar voor de keuken. Toch wil de klant een hoge kastenwand en een kookeiland, want dat kennen ze van de glossybladen en televisieprogramma's.

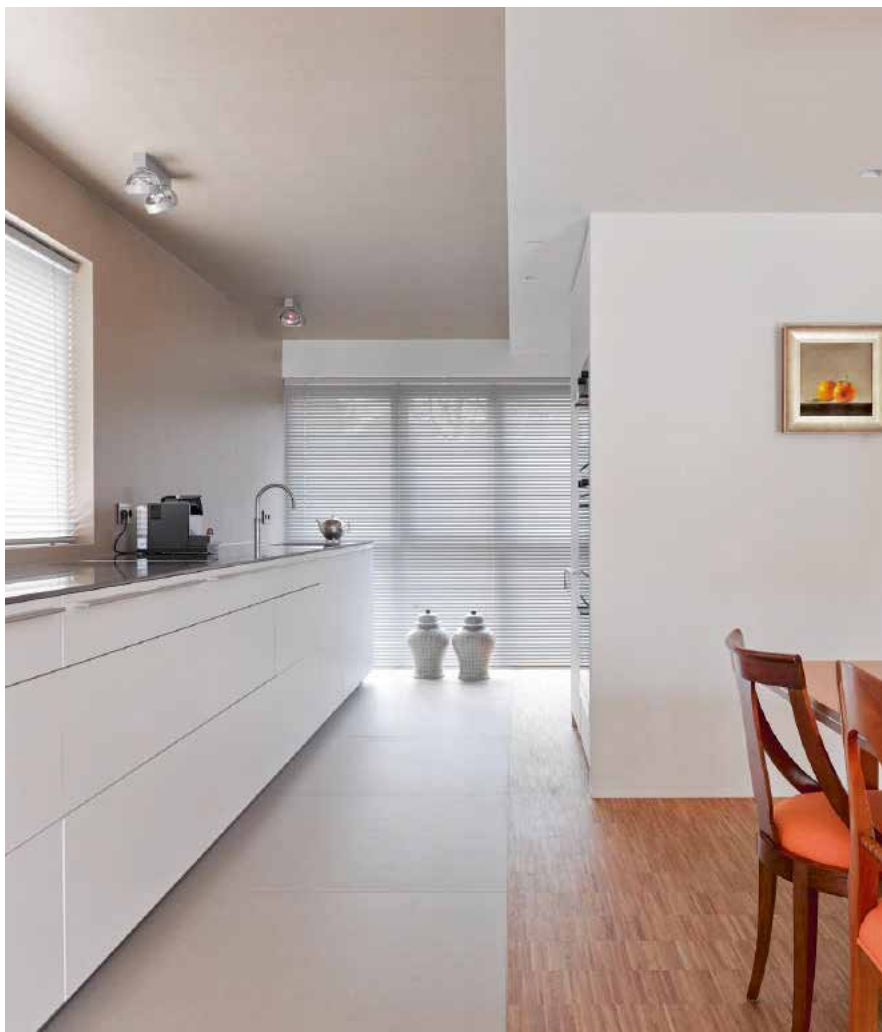
Met een kookeiland blijft nauwelijks ruimte over voor de grote tafel waar je met z'n allen aan eet, de krant leest en met de kinderen een spelletje speelt. Die tafel moet dus het hart van de woning zijn en niet het kookeiland.

Ik gooi de knuppel in het hoenderhok en durf de stelling wel aan dat een kookeiland ten koste gaat van het sociale gebeuren in een huishouden. De keukensector roept hard dat de keuken de centrale plek van de woning is en dat we daar het grootste deel van de dag leven. Ammehoela, daar geloof ik niets van. Mensen praten elkaar na en zien de plaatjes in de glossy magazines.

Ook in de showrooms zien ze alleen maar kookeilanden. Hoe vaak wordt er nou echt uitgebreid gekookt voor vrienden en getafeld met het altijd genoemde wijntje erbij? We zullen klanten moeten helpen om na te denken over wat écht belangrijk voor ze is."

Minder krukken

Doret Schulkes roept haar collega's in de keukenbranche op om met alternatieven te komen. "Laten we met z'n allen kijken naar andere opstellingen. Zelf ben ik ook

Klassieke meubelen in combinatie met een moderne keuken

dagelijks aan het puzzelen met lijn- of hoekopstellingen of andere varianten.

De doorsnee Nederlander heeft nergens geleerd hoe hij zijn huis fijn kan inrichten en gaat naar de keukenzaak voor advies. Laten we goed advies geven en niet klakkeloos een kookeiland tekenen."

Het is duidelijk dat Schulkes geen voorstander is van een kookeiland, maar dat wil niet zeggen dat ze er nooit een heeft ontworpen. "Als we met de opdrachtgever op een kookeiland uitkomen, geef ik ze mee om er minder krukken aan te zetten dan het huishouden groot is. Want, stel dat er genoeg krukken zijn en ze staan allemaal

aan dezelfde kant, wat doet dat met samen eten?

Je kunt elkaar niet in de ogen kijken en er is minder interactie. Heel anders dan aan een tafel waar je tegenover elkaar zit. Als je elke dag naast elkaar zit, verwatert de sociale functie van samen eten."

"Ammehoela, daar geloof ik niets van."

Veilige keuze?

Schulkes is duidelijk niet van de gebaande paden en laat zich ook niet

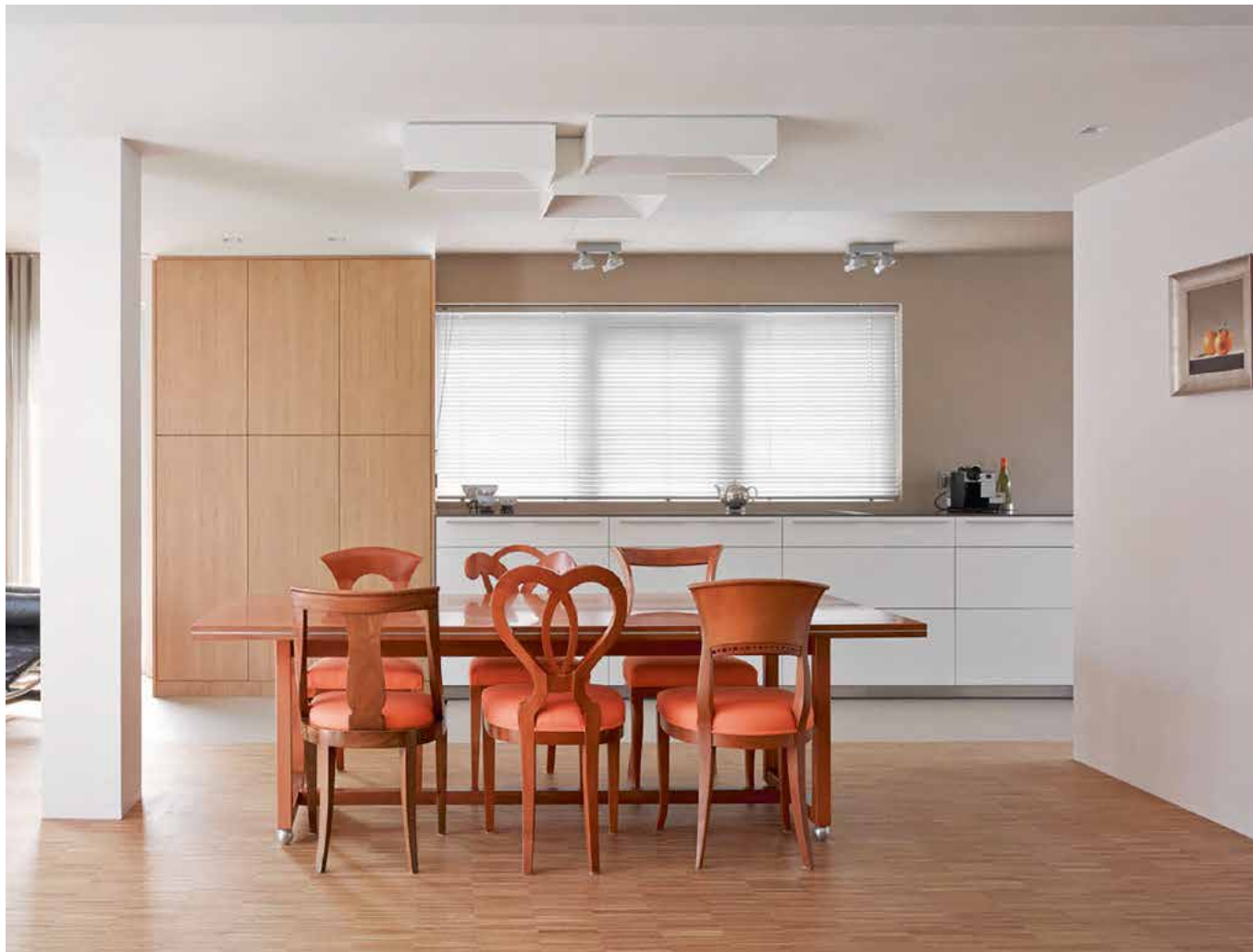
leiden door trends. "Lange tijd werd een vanille witte keuken met een zwart werkblad het meest gekozen. Mensen dachten dat ze een veilige keuze maakten, maar

eigenlijk was het heel riskant. Het werkblad reflecteert namelijk het meeste licht en is ook nog eens de plek in de keuken waar je op werkt. Zwart geeft nauwelijks licht terug en om goed te kunnen werken heb je juist veel licht nodig.

Andersom klinkt gewaagd, maar werkt beter" zegt Schulkes, terwijl ze een foto laat zien van een donkere keuken met een donkere vloer, een donker plafond en een licht werkblad.

Functionaliteit of vormgeving

Op de vraag of een keuken vooral functioneel of fraai moet zijn, beantwoordt Doret met een tegenvraag. "Wat denk je dat ik hierop antwoord? Allebei niet. Het

gaat er niet om hoe een interieur eruit ziet of praktisch is, maar hoe een interieur voelt. Met de rug naar de tafel en het gezicht naar de muur koken kan in sommige situaties goed voelen, maar dan wel met wat rugdekking erachter.

Daarom moet je eerst boven tafel krijgen wat opdrachtgevers belangrijk vinden. Mooi en lelijk zijn begrippen waar je niet over kunt discussiëren en wat functioneel is verschilt per persoon.

Ik heb zelf bijvoorbeeld een stoel die niet lekker zit, maar wel heel mooi is. Die functie moest hij hebben. Dus is hij voor mij heel functioneel. De essentie is dat een opdrachtgever zich goed moet voelen in een ruimte of keuken. Sterker nog: Een huis moet je dagelijks gelukkig maken.”

Afzuigsystemen

Het grootste gewin in de keuken van de afgelopen jaren is volgens Schulkes de afzuigkap. “Vroeger was de keuken een aparte ruimte met een deur die moest voorkomen dat kookluchtjes zich door het huis verspreidden. Later kreeg je de eenvoudige, hangende afzuigkappen. Tegenwoordig zijn er goede alternatieven met plafond- en wandsystemen en zelfs downdraft. De volgende stap is misschien een geavanceerd luchtcirculatiesysteem voor de hele woning waardoor aparte afzuiging boven het kookgedeelte niet meer nodig is.”

Domotica

De keuken zoals Schulkes hem zelf het liefst ziet, is voorzien van natuurlijke duurzame materialen met lichte kleuren,

ochtendlicht en voldoende opbergruimte. Bovendien voegt ze graag een geavanceerd systeem toe om afval te scheiden. Omdat de woningen volgens Schulkes kleiner worden, zullen keukens volgens haar ook bescheidener worden. Althans, ogenschijnlijk. Ze maakt een vergelijking met de nieuwste moderne auto's. “Wat betreft interieur en bediening ziet het er heel eenvoudig en simpel uit, maar achter de façade gaat een complexe wereld schuil van hypermoderne elektronica en techniek.

De keuken van de toekomst evolueert ook, zit vol domotica, slimme afval- en opbergoplossingen, maar oogt simpel en eenvoudig. Wat niet verandert en mogelijk zelfs toeneemt is de hang naar sociale interactie. De centrale eettafel is dan ook een blijvertje.” ■

Een donkere keuken met licht werkblad